

REPUBLIKA H
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE
Z A G R
Frankopar

REPUBLIKA HRVATSKA
HRVATSKA REGULATORNA AGENCIJA
ZA MREŽNE DJELATNOSTI

Primljeno:	22.11.2018. 8:30:39		
Klasifikacijska oznaka	Org. jed.		
034-07/18-01/86	-04		
Urudžbeni broj:	Pril.	Vrij.	
437-18-3	SPIS	0	

oslovni broj: UsII-284/18-6

d2176177

K E

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda mr. sc. Inge Vezmar Barlek, predsjednice vijeća, Lidije Vukičević i Marine Kosović Marković, članica vijeća, te sudske savjetnice Branke Cvitanović, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Hrvatski Telekom d.d. iz Zagreba, Roberta Frangeša Mihanovića 9, koje zastupa opunomoćenica protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, uz sudjelovanje zainteresirane osobe Grada Opatija, Opatija, Maršala Tita 3, koju zastupa opunomoćenica odvjetnica Rijeci, radi utvrđivanja infrastrukturnog operatora i utvrđivanja visine naknade za pravo puta, na sjednici vijeća održanoj dana 24. listopada 2018.

presudio je

I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništavanje djelomičnog rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, KLASA: UP/I-344-03/15-11/610, URBROJ: 376-10-18-12 od 21. lipnja 2018.

II. Nalaže se tužitelju Hrvatski Telekom d.d. iz Zagreba, Roberta Frangeša Mihanovića 9 da zainteresiranoj osobi Gradu Opatija, Opatija, Maršala Tita 3 naknadi troškove spora u iznosu 3.125,00 kn u roku od 60 dana od primitka ove presude.

III. Ova presuda će se objaviti u Narodnim novinama.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem je pod točkom I. izreke utvrđeno da je tužitelj (dalje: HT) infrastrukturni operator i ima pravo puta na nekretninama koje se na dan donošenja tog djelomičnog rješenja nalaze u vlasništvu/suvlasništvu Grada Opatije prema evidenciji Zemljišnoknjižnog odjela Opatija dostupnoj na Zajedničkom informacijskom sustavu zemljišnih knjiga i katastra – javnoj aplikaciji, na kojim nekretninama HT ima izgrađenu elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu (dalje: EKI) prema podacima o EKI navedenim u Elaboratu za pravo puta broj 24/18 (dalje: Elaborat), a koje nekretnine koristi za pristup, postavljanje, korištenje, popravljavanje i održavanje svoje EKI. Elaborat je u dijelu o količini, vrsti i prostornom položaju EKI, sastavni dio tog rješenja. Točkom II. izreke utvrđeno je da količinu i vrstu EKI iz točke I. djelomičnog rješenja čine trase kabelaške kanalizacije te trase elektroničkih komunikacijskih vodova u zemlji i nadzemnih elektroničkih komunikacijskih vodova navedene u Elaboratu. Točkom III. izreke utvrđena je godišnja naknada za pravo puta za korištenje nekretnina iz točke I. djelomičnog rješenja prema površini zemljišta na kojem se nalazi EKI sukladno podacima navedenim u Elaboratu i vrsti zemljišta navedenoj u evidenciji Zemljišnoknjižnog odjela Opatija ili

podredno Ispostavi za katastar nekretnina Opatija, dostupnoj na Zajedničkom informacijskom sustavu zemljišnih knjiga i katastra – javnoj aplikaciji, uz primjenu iznosa naknada i načina obračuna određenima u članku 6. i članku 7. stavcima 1., 2., 3. i 4. Pravilnika o potvrdi i naknadi o pravu puta (Narodne novine, broj 152/11., 151/14. i 95/17., dalje: Pravilnik). Točkom IV. izreke utvrđuje se da Grad Opatija ima pravo na godišnju naknadu za pravo puta iz točke III. djelomičnog rješenja od 24. prosinca 2015. i nadalje, odnosno od dana uknjižbe prava vlasništva/suvlasništva na nekretninama iz točke I. u korist Grada Opatije ukoliko je ista nastupila nakon 24. prosinca 2015., prema evidenciji Zemljišnoknjižnog odjela Opatija dostupnoj na Zajedničkom informacijskom sustavu zemljišnih knjiga i katastra – javnoj aplikaciji. Točkom V. izreke obvezuje se HT u roku od 8 dana od primitka djelomičnog rješenja napraviti obračun godišnje naknade za pravo puta temeljem parametara iz točaka I., II. i III. djelomičnog rješenja te obračun sa svim podacima koji su primijenjeni dostaviti HAKOM-u i Gradu Opatiji. Točkom VI. izreke obvezuje se HT u od 10 dana od primitka djelomičnog rješenja platiti Gradu Opatiji naknadu za pravo puta iz djelomičnog rješenja za prvu, drugu i treću godinu. Svaka sljedeća godišnja naknada za pravo puta se plaća u roku od 8 dana po isteku razdoblja za koje je naknada plaćena. Točkom VII. izreke obvezuje se Grad Opatija omogućiti HT-u ostvarivanje prava na nekretninama iz točke I. djelomičnog rješenja.

Protiv navedenog rješenja tužitelj je podnio tužbu zbog bitne povrede pravila postupka, pogrešne primjene materijalnog prava i pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. U bitnome smatra kako dan zaprimanja zahtjeva Grada Opatije za pokretanje postupka nije ispravno utvrđen, čime je počinjena povreda članka 28. stavka 6. Zakona o elektroničkim komunikacijama (Narodne novine, broj 73/08., 90/11., 133/12., 80/13., 71/14. i 72/17., dalje: ZEK) i članka 5. Pravilnika. Poziva se na odredbu članka 5. stavka 4. Pravilnika koja propisuje da će tuženik visinu godišnje naknade za pravo puta utvrditi za razdoblje od zaprimanja zahtjeva, dok je obavezan sadržaj zahtjeva propisan člankom 5. stavkom 2. Pravilnika. Stoga je za određivanje obveze plaćanja naknade za pravo puta nužno nedvojbeno utvrditi dan zaprimanja urednog zahtjeva u smislu odredbe članka 40. stavka 2. Zakona općem upravnom postupku (Narodne novine, broj 47/09., dalje: ZUP). Navodi da ga je inspektor tuženika u obrazloženju rješenja od 30. prosinca 2015. obavijestio o pokretanju inspekcijuskog nadzora, ne pozivajući se na odredbe koje bi se odnosile na postupak utvrđivanja naknade za pravo puta. U rješenju se ističe kako je tuženik 24. prosinca 2015. zaprimio zahtjev Grada Opatije kojim se traži nadležno postupanje tuženika, odnosno pomoć pri reguliranju međusobnih odnosa s HT-om. Nakon toga inspektor je tužitelju nametnuo niz obveza usmjerenih na reguliranje međusobnih odnosa sklapanjem ugovora o služnosti, do sklapanja kojeg nije došlo, pa se tek nakon toga Grad obratio tuženiku sa zahtjevom za utvrđivanje naknade za pravo i to dopisom od 12. veljače 2018., koji je zaprimljen kod tuženika 14. ožujka 2018. Smatra da je to najraniji dan od kojeg je tuženik mogao obvezati tužitelja na plaćanje naknade za pravo puta. Poziva se presudu ovog suda poslovni broj: UsII-315/17 u kojoj se navodi kako Sud za sad nije mogao s uspjehom otkloniti prigovore istaknute u tužbi vezano za datum podnošenja zahtjeva. Predlaže Sudu da poništi pobijano rješenje.

Tuženik u odgovoru na tužbu ističe da je ispravno utvrđen datum zaprimanja zahtjeva za pokretanje postupka. Zahtjev zaprimljen 24. prosinca 2015. i ponovljen 14. ožujka 2018., je uredan i u skladu sa odredbama članka 28. stavka 6. ZEK-a i članka 5. stavka 1. i 2. Pravilnika. Stoga je kao datum od kojeg teče obveza infrastrukturnog operatora određen 24. prosinca 2015., osim za nekretnine za koje iz službene evidencije koju vodi Zemljišnoknjižni odjel Opatija, proizlazi da je Grad na njima uknjižio pravo vlasništva nakon navedenog datuma, a do donošenja djelomičnog rješenja. U tom slučaju naknada za pravo puta teče od

dana uknjižbe prava vlasništva/suvlasništva na predmetnoj nekretnini u korist Grada. Nesporno je postupak pred tuženikom započeo 24. prosinca 2015., o čemu je tuženik obavijestio tužitelja rješenjem od 30. prosinca 2015. u svrhu prikupljanja podataka o EKI tužitelja na administrativnom području zainteresirane osobe. Činjenica što je zainteresirana osoba ponovila zahtjev u tijeku trajanja postupka je irelevantna, jer se prvobitni i ponovljen zahtjev, odnose na istu činjeničnu i pravnu stvar te ih je tuženik vodio kao isti predmet i urudžbirao pod istom klasom. Tužitelj je bio svjestan navedenog, vodio se jedan postupak i prikupljali su se podaci u povodu zahtjeva zainteresirane osobe, a činjenica što između tužitelja i zainteresirane osobe nije došlo do reguliranja međusobnih odnosa putem ugovora o služnosti puta, nije od utjecaja na datum od kojeg teče pravo zainteresirane osobe na naknadu za pravo puta. Poziva se na stajalište ovog suda izraženo u presudi poslovni broj: UsII-303/17 i predlaže Sudu da tužbeni zahtjev odbije.

Zainteresirana osoba u odgovoru na tužbu ističe da je u zahtjevu od 15. prosinca 2015. (zaprimljen kod tuženika 24. prosinca 2015.) decidirano od tuženika zahtijevala da u skladu s odredbama članka 28. i 29. ZEK-a i Pravilnikom, utvrdi infrastrukturnog operatora za EKI izgrađenu na nekretninama u njezinom vlasništvu i visinu naknade za pravo puta na tim nekretninama. Zaključuje da je njezin zahtjev od početka bio uredan, a kasniji podnesci su nastavni podnesci, u kom smislu se poziva na presudu ovog suda poslovni broj: UsII-166/18 od 7. lipnja 2018. Također se poziva na presudu poslovni broj: UsII- 40/18 u kojoj je zauzeto stajalište da se neosnovano tužitelj poziva na odredbu članka 40. stavka 2. ZUP-a. Predlaže Sudu da odbije tužbeni zahtjev i potražuje trošak spora.

Tužitelj nije dostavio očitovanje na navode odgovora na tužbu, iako je uredno pozvan dopisom od 17. kolovoza 2018.

Na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja (članak 55. stavak 3. Zakona o upravnim sporovima, Narodne novine, broj 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. – odluka Ustavnog suda RH i 29/17., dalje: ZUS), Sud tužbeni zahtjev ocjenjuje neosnovanim.

Iz podataka spisa tuženika proizlazi da je zainteresirana osoba podnijela zahtjev koji je prema prijamnom štambilju tuženik zaprimio 24. prosinca 2015., u kojem navodi odredbu članka 28. stavak 6. ZEK-a, koji upravitelju općeg dobra ili vlasniku nekretnine daje ovlaštenje za pokretanje postupka utvrđivanja infrastrukturnog operatora za EKI koja je izgrađena na općem dobru ili na nekretninama iz članka 27. stavka 1. ZEK-a, te utvrđivanje količine i vrste takve infrastrukture i visine naknade za pravo. Također proizlazi da je tuženik 14. ožujka 2018. zaprimio zahtjev zainteresirane osobe kojim ponavlja ranije navedeni zahtjev.

S obzirom na navedeno, pravilno je tuženik ocijenio da podnesak zaprimljen kod tuženika 24. prosinca 2015. sadrži zahtjev za pokretanje upravnog postupka u kojem je doneseno pobijano rješenje. Činjenica što kasnijim podneskom zainteresirana osoba ponavlja taj zahtjev ne mijenja sadržaj ranije podnesenog zahtjeva.

Na tako utvrđeno činjenično stanje tuženik je pravilno primijenio odredbu članka 5. stavka 4. Pravilnika koja propisuje da će HAKOM za razdoblje od zaprimanja zahtjeva, rješenjem utvrditi infrastrukturnog operatora, količinu i vrstu elektroničke komunikacijske infrastrukture koja je izgrađena na nekretninama iz stavka 1. te visinu godišnje naknade za pravo puta.

Odredba članka 40. stavka 2. ZUP-a na koju se tužitelj poziva određuje trenutak u kojem se postupak smatra pokrenutim (a koji je vezan uz urednost zahtjeva), dok je pokretanje postupka na zahtjev stranke regulirano odredbom članka 41. ZUP-a. Urednost zahtjeva prema ocjeni ovog Suda, treba procijeniti u odnosu na propise mjerodavne za konkretan slučaj, no to nužno ne znači da uz zahtjev moraju biti priloženi svi dokazi potrebni

za rješavanje upravne stvari, nego je daljnje dokaze moguće pribaviti i u tijeku upravnog postupka. U vezi s tim Sud upućuje na odredbe članka 47. stavak 2., 3. i 4. ZUP-a.

U odnosu na u tužbene prigovore kojima se tužitelj poziva na presudu ovog suda poslovni broj: UsII-315/17, Sud ističe da obrazloženje presude u dijelu koji tužitelj navodi ne sadrži načelno pravno stajalište, nego se radi o ocjeni činjenica u konkretnom slučaju.

Slijedom svega izloženog Sud je na temelju odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a presudio kao pod točkom I. izreke.

Odluka o naknadi troškova spora (točka II. izreke) donesena je na temelju odredbe članka 79. stavka 4. ZUS-a te na temelju Tbr. 23. t. 1. i Tbr. 42. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine, broj 142/12., 103/14., 118/14. i 107/15.) tako da je zainteresiranoj osobi u trošak spora priznat trošak zastupanja po odvjetniku za sastav odgovora na tužbu uvećan za PDV.

Odluka o objavi presude (točka III. izreke) zasnovana je na odredbi članka 14. stavka 8. ZEK-a.

U Zagrebu 24. listopada 2018.

Predsjednica vijeća
mr. sc. Inga Vezmar Barlek, v.r.

Za točnost otpravka - ovlaštení službenik

